

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 13 grudnia 2011 r.

na temat przyszłości współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa celnego

(2012/C 5/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYPOMINAJĄC:

- 1) że art. 67 ust. 3 i art. 87 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewidują ściślejszą współpracę organów ścigania, w tym organów celnych państw członkowskich, po to by przyczynić się do zabezpieczenia obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla obywateli Unii;
- 2) że art. 71 przewiduje utworzenie w Radzie stałego komitetu w celu zapewnienia wewnątrz Unii wspierania i wzmacniania współpracy operacyjnej w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego (COSI);
- 3) program sztokholmski ⁽¹⁾ przyjęty przez Radę Europejską w grudniu 2009 r., zawierający główne priorytety polityczne UE w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, do których to priorytetów należą: ochrona życia i bezpieczeństwa obywateli Unii oraz stawianie czoła przestępczości zorganizowanej, terroryzmowi i innym zagrożeniom, oraz określający strategiczne wytyczne planowania ustawodawczego i operacyjnego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na lata 2010–2014 zgodnie z art. 68 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 4) komunikat Komisji pt. „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli. Plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego” ⁽²⁾ oraz konkluzje Rady w sprawie tego komunikatu ⁽³⁾;
- 5) strategię bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej: „Dążąc do europejskiego modelu bezpieczeństwa” ⁽⁴⁾;

- 6) konkluzje Rady w sprawie wkładu organów celnych w realizację programu sztokholmskiego w zakresie zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości transgranicznej ⁽⁵⁾;
- 7) rezolucję Rady z dnia 23 października 2009 r. na temat wzmocnionej strategii współpracy celnej ⁽⁶⁾ i plany działania przyjęte przez Grupę Roboczą ds. Współpracy Celnej służące wdrażaniu tej strategii;
- 8) konkluzje Rady z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie strategii dotyczącej rozwoju unii celnej ⁽⁷⁾;
- 9) konwencję z dnia 18 grudnia 1997 r., sporządzoną na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi;
- 10) decyzję Rady 2009/917/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych ⁽⁸⁾;
- 11) decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej ⁽⁹⁾;

UZNAJĄC:

- 1) że wielonarodowe zorganizowane grupy przestępcze i grupy terrorystyczne w jak największym stopniu wykorzystują każdą możliwość wynikającą ze swobodnego przepływu towarów i ludzi na terenie Unii oraz różnice w systemach prawnych państw członkowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dok. 8895/10 JAI 335.

⁽³⁾ Dok. 10118/10 JAI 461.

⁽⁴⁾ Dok. 7120/10 CO EUR-PREP 8 JAI 182, przyjęty przez Radę na posiedzeniu w dniach 25–26 lutego 2010 r. i potwierdzony przez Radę Europejską w dniach 25–26 marca 2010 r.

⁽⁵⁾ Dok. 8096/11/183 ENFOCUSTOM 18.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 260 z 30.10.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dok. 8762/08 UD 71 ECOFIN 151.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 323 z 10.12.2009, s. 20.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 89.

- 2) że przestępcy i organizacje przestępcze nie uznają żadnych granic krajowych, nawet wirtualnych; że wobec tego konieczne są lepiej skoordynowane i połączone działania na rzecz zwalczania przestępczości w Unii, wraz z podejściem prewencyjnym i rutynową wymianą danych wywiadowczych i informacji;
 - 3) że, w ramach swoich kompetencji krajowych i w takim stopniu, w jakim te kompetencje to umożliwiają, organy celne państw członkowskich w sposób zasadniczy przyczyniają się do zwalczania przestępczości transgranicznej poprzez wykrywanie i ściganie działań dotyczących nieuregulowanego lub nielegalnego przepływu towarów, handlu towarami zakazanymi i prania pieniędzy oraz poprzez zapobieganie takim działaniom i prowadzenie dochodzeń ich dotyczących, oraz poprzez ochronę interesów Unii w obszarze finansów, kultury i środowiska oraz gwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony obywatelom Unii;
 - 4) że w ramach swobodnego przepływu towarów, osób i kapitału, oraz mając na uwadze potrzebę zagwarantowania obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym zwalczania przestępczości transgranicznej, podstawowe znaczenie ma potrzeba ciągłego wzmacniania i zwiększania efektywności współpracy między organami celnymi;
 - 5) że efektywna współpraca celna w zwalczaniu przestępczości transgranicznej jest konieczna, by możliwe były dalsze kroki w ułatwianiu handlu;
 - 6) że wszystkie działania rozpoczęte zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego przyczyniają się do owocnej współpracy między organami celnymi, która może być bardzo pożyteczna do celów współpracy w obszarze egzekwowania prawa celnego w zwalczaniu przestępczości transgranicznej;
 - 7) że krajowe organy celne mają kompetencje w monitorowaniu i kontrolowaniu przepływu towarów, które przekraczają zewnętrzne granice Unii i że pełnią one tę rolę wraz z agencjami monitorującymi i kontrolującymi przepływ osób. W związku z tym zachodzi faktyczna potrzeba równomiernego i uzupełniającego się zaangażowania organów celnych we wszystkie dyskusje i decyzje dotyczące handlu transgranicznego;
 - 8) że skoordynowane podejście do zwalczania przestępczości zorganizowanej – w tym przyczynianie się do walki z terroryzmem – w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości powinno uwzględniać ścisłą i efektywną wielostronną współpracę pomiędzy organami celnymi i innymi organami ścigania, w tym odpowiednimi organami i agencjami UE;
 - 9) że efektywna ochrona gospodarki i bezpieczeństwa obywateli Unii wymaga ściślejszej współpracy i partnerstwa z właściwymi organami krajów trzecich, w szczególności tych krajów sąsiadujących z Unią, które są najbardziej dotknięte działalnością przestępczą;
 - 10) że dalszy wzrost gospodarczy w Unii zależy od różnych czynników, między innymi od skutecznej współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa celnego,
- Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE:
- osiągnięte dotąd sukcesy we współpracy celnej, prowadzonej przy wsparciu Komisji, w tym:
- a) współpracę na podstawie mechanizmów proponowanych w przepisach Konwencji w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi (Neapol II z 1997 roku);
 - b) rutynową wymianę informacji, którą umożliwia system informacji celnej (CIS) i bazę danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych (FIDE); oraz
 - c) rezultaty licznych wspólnych operacji celnych (JCO) prowadzonych przez organy celne oraz organy celne i organy ścigania,
- NINIEJSZYM POSTANAWIA:
- 1) określić strategię dla przyszłej współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa celnego, mając na celu określenie środków, które należy podjąć, by dalej zacieśniać współpracę celną i współpracę z innymi organami ścigania oraz wzmocnić rolę organów celnych jako naczelnego organu kontrolującego przepływ towarów w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, mając na uwadze osiągnięcie bardziej efektywnej ochrony obywateli Unii, ich życia i zdrowia oraz mając na uwadze ochronę gospodarki Unii przed przemytem, nadużyciami finansowymi i innymi zagrożeniami spowodowanymi występowaniem przestępczości zorganizowanej i pokrewnymi działaniami, na podstawie następujących celów:
 - a) dalsze opracowywanie szczególnego podejścia do współpracy celnej w obszarze egzekwowania prawa, które umożliwiłoby organom celnym UE bardziej efektywne zwalczanie przestępczości i podejmowanie natychmiastowych działań w reakcji na nowe zagrożenia;
 - b) badanie wszystkich możliwości – prawnych, technicznych lub operacyjnych – skonsolidowania wkładu organów celnych w walkę ze zorganizowaną przestępczością i dalsze rozwijanie istniejących środków, również poprzez przeanalizowanie potrzeby bardziej skoordynowanych i efektywnych wspólnych działań, inicjowanych i prowadzonych przez organy celne UE, po to by zwalczać wszystkie aspekty transgranicznej i międzynarodowej działalności przestępczej;
 - c) promowanie szerszego wykorzystywania systemów wymiany informacji między organami celnymi i rozważenie dalszych działań, które doprowadziłyby do poprawy efektywności reakcji organów celnych w zwalczaniu zorganizowanej przestępczości transgranicznej;

- d) opracowanie wspólnego podejścia do szkoleń wśród organów celnych oraz między organami celnymi a innymi organami ścigania po to, by w koniecznych przypadkach, a w szczególności w obszarze współpracy dochodzeniowej i operacyjnej, poprawić ich efektywność w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej;
- e) opracowanie bardziej kompleksowego podejścia na szczeblu UE, by wspierać działania organów celnych w zwalczaniu przestępczości (pod względem odpowiednich metod, wyposażenia i technologii) i – w stosownych przypadkach – proponować akty prawne;
- f) podejmowanie praktycznych kroków w celu wdrażania tych nowych środków współpracy, mając na celu poprawę współpracy operacyjnej i zagwarantowanie efektywnego uczestnictwa w działaniach na zewnętrznych granicach UE; rozważenie dalszego wspierania w przygotowywaniu wspólnych operacji celnych, sporządzanie ocen zagrożeń lub realizowanie wieloletnich inicjatyw;
- g) zwiększenie wkładu organów celnych w prace Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI) po to, by zmaksymalizować ich wkład w ochronę zdrowia i bezpieczeństwa obywateli Unii i zwalczanie zorganizowanej przestępczości;
- h) zwiększanie zaufania publicznego do organów celnych poprzez demonstrowanie wymiernych rezultatów osiągniętych dzięki współpracy celnej i poprzez podniesienie świadomości znaczenia problematyki celnej w odniesieniu do egzekwowania prawa;

- 2) podjąć środki konieczne do sporządzenia, zaktualizowania, monitorowania i oceny, w zależności od potrzeby, szczegółowego planu działania, tak by spełniać ogólne cele strategii,

ZWRACA SIĘ DO:

- 1) organów celnych i innych organów państw członkowskich odpowiedzialnych za wdrażanie prawodawstwa celnego o realizację tej strategii i wdrożenie planu działania, przykładając szczególną uwagę do opracowania wspólnych metod i dalszego zintensyfikowania wymiany informacji;
- 2) organów celnych i innych organów ścigania państw członkowskich oraz właściwych organów i agencji Unii Europejskiej do dalszego dokładania szczególnych starań, by zacieśnić współpracę między sobą oraz współpracę z krajami trzecimi w dziedzinie zapobiegania transgranicznej działalności przestępczej oraz jej wykrywania i ścigania oraz prowadzenia dochodzeń;
- 3) Komisji do aktywnego przyczyniania się do wdrażania tej strategii, w pełni korzystając ze swojej części kompetencji oraz do dalszego zapewniania – w jak największym stopniu – finansowego, technicznego i logistycznego wsparcia służącego wdrażaniu tej strategii;
- 4) Europolu o rozważenie aspektów dotyczących egzekwowania prawa celnego przy opracowywaniu przyszłych ocen zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (SOCTA) i innych inicjatyw.

Niniejsza rezolucja uchyla rezolucję z dnia 23 października 2009 r. w sprawie wzmocnionej strategii na rzecz współpracy celnej.